

ఎదురింట్లో ఎవరో భార్యభర్తలు కొత్తగావచ్చి దిగారు. నుమకి వాళ్ళతో వరిచయం చేసుకోవాలని తహతహ. ఆమెకి అదొక అలవాటు. ఆ యింటి ఆవిడ తనకన్నా అందంగా ఉంటుందో, ఎలా ఉంటుందో తనకన్నా ఎక్కువ చదువుకుందో, తక్కువ చదువు కుందో

నుమ గేట్ తీసి ఎదురింట్లోకి అడుగుపెట్టింది. వాళ్ళ పెంపుడు కుక్క 'భౌ, భౌ' అంటూ అరిచింది. నుమ అడుగులు ముందుకు వడలేదు.

ఇంతలో యింటిఆవిడ నుమని చూసి నవ్వుతూ 'రండి' అని సాదరంగా ఆహ్వానించింది కుక్కని అదిలించి. నుమ కూడా నవ్వుతూ ఆమె వెనక లోపలికి నడిచింది. సామానంతా యింటినిండా చిందరవందర గా ఉంది.

"కూర్చోండి. సామానికా నర్సుకోలేదండీ!" ఆవిడ సంజాయిషీ యిచ్చుకుంది.

"మీ వనికి ఆటంకమేమో నారాక" కూర్చుంటూ అంది నుమ.

"అబ్బే! అదేంలేదండీ. మీరు రావడమే నాకు నంతోషం. కొత్తచోటు గదా! ఎవరితో ఎలా వరిచయం చేసుకోవాలా అని నాకుంటుంది. మా అంతట మీరు రావడం నాకు చాలా ఆనందంగా ఉంది. స్నేహం అంటే నాకు చాలా ప్రీతి" ఆవిడ గడగడ చెప్పింది.

"మీ పేరేమిటండీ!"

"నుమ"

"చాలా బాగుందండీ మీ పేరు"

తనని ఎవరైనా పొగిడారంటే నుమ చాలా పొంగిపో తుంది.

"మీ పేరేమిటి?" నుమ తిరిగి ప్రశ్నించింది.
"కొనల్య!"

'పాతకాలం పేరు' అని నుమ మనసులోనే అను కుంది.

"మీరేం చదివారు?" కొనల్య అడిగింది.

నుమ ముఖం చిన్నబోయింది. "ఇంటర్ చదివా నండీ! అంతే! చెప్పకోడానికే బాధగా ఉంటుంది."

"ఇది మరీ బాగుందండీ. బాధ ఎందుకు? ఎంతవ రకు ప్రాప్తమో అంతవరకే. అందరు ఆడవాళ్ళకీ డిగ్రీ లుంటాయంటారా?" కొనల్య నవ్వుతూ అంది.

"మీరేం చదివారు?"

"మీ అత్తవారి ఊరు ఏదండీ?" నుమ ప్రశ్నకీ నమాధానం చెప్పకుండా ఎదురుప్రశ్న వేసింది కొనల్య.

"విజయవాడండీ. మీరేం చదివారు?" ఆత్రంగా మళ్ళీ అడిగింది నుమ.

"మీ వారేం చేస్తుంటారు?"

'ఇదేమిటి? ఈవిడ నా ప్రశ్నలకీ నమాధానం చెప్ప

బహుమతి పొందిన చిట్టికథ

కుండా తిరిగి ప్రశ్నిస్తుండేమిటి' అనుకుంది.

"స్టేట్ బ్యాంకులో ఆఫీసరండి. మీరేం చదివారు?"

"మావారు బ్యాంకు ఆఫీసరే! అయితే బ్యాంకు తేడా అనుకోండి. ఆయన ఆంధ్రా బ్యాంకులో చేస్తున్నారు."

ఇదేమిటి? ఈవిడ తనకి కావలసిన నమాధానం చెప్పకుండా మాట మారుస్తుండేమిటి? అనుకుంది నుమ. ఆమె మనసుకి ఒక ఆలోచన కలిగింది. ఓహో! అందుకు కాబోలు ఈవిడ మాట మారుస్తూంది అనలు నంగతి చెప్పకుండా!

"ఉండండి. కొంచెం కాఫీ తెస్తాను."

"వద్దండీ యిప్పుడు."

"ఫరవాలేదు. కొత్తగా వచ్చిన మాకు మీరు మొదటి అతిథి!" నవ్వుతూ కొనల్య లోపలికి వెళ్ళి బిస్కెట్స్ కాఫీ తీసికొచ్చింది. నుమ వెళ్ళేముందు వండు, తాంబూలం తెచ్చి ఆమెకు బిట్టుపెట్టి యిచ్చింది. నవ్వుతూ నంత వంగా గేటు వరకూ సాగనంపింది కొనల్య.

* * *

ఆ రాత్రి భర్తతో చెప్పింది.

"ఏమండీ! ఎదురింట్లోకి కొత్తగా వచ్చారే! ఆవిడతో



వరిచయం చేసుకున్నానండీ"

'ఊ!' అన్నాడు ప్రకాష్ యదాలావంగా.

"ఆవిడకి చదువు బొత్తిగా తక్కువనుకుంటానండీ. ఎడో, ఎనిమిదో చదివి ఉర్రటుంది"

"నీకెలా తెలుసు? ఎక్కువే చదువుకుందేమో!"

"నేను మూడుసార్లు అడిగినా ఏం చదివిందో చెప్ప కుండా మాట మార్చేసింది. ఎక్కువ చదివితే గర్వంగా చెప్పుకునేదేగా!"

"ఎక్కువ చదివితే గర్వవడాలని రూలుందా? అందరూ నీలాంటి గర్వపోతులుంటారా?" హాస్యమాడా డు ప్రకాష్.

"నేను గర్వపోతునా? మీరలాగే అంటారు గాని నేను ఇంటర్ చదివానని బాధగా అంటే ఆవిడ ఏమండో తెలుసా! "ఎందుకు బాధపడాలి. ఎంతవరకు ప్రాప్తమో అంతవరకే అందికూడా."

"పోనీలే! మనకెందుకు ఒకరి గొడవ?" అతనికి విసుగ్గా ఉంది.

"నా పేరు ఆవిడకి చాలా బాగుందట."

"అవును మరి! నీలాగా నీపేరు అందమేనదే గదా!" మురిసిపోయింది నుమ.

"ఆవిడ పేరు మరీ పాతపేరు... కొనల్య!"

"పాతపేరు అయితేనే? రఘురాముని కన్న వుణ్య మాత ఆ కొనల్య."

"ఎంతయినా పాతపేరే గదా!"

"ఊ! నరేలే! ఆవిడ నీకన్నా తక్కువ చదివింది. పాతపేరు గలది. ఇంక నీకు నంతోషంగా ఉందా? ఇంక వదుకో. అట్టే విసిగించకు నన్ను" కనురుకున్నాడు ప్రకాష్.

"హూ! ఎప్పుడూ విసుగే!" మూతి తిప్పుకుంది నుమ.

* * *

రెండు రోజుల తరువాత—ప్రకాష్ ఆఫీసుకు వెళ్ళా—ఎదురింట్లోవైపు ఓ సారి చూసి, నుమను పిలిచి 'అటుచూడు' అన్నాడు. ఎదురుగా గేట్కి తగిలించిఉ న్న నేమే ప్లేట్ మీద 'డా.ఎస్.కొనల్యదేవి, ఎం.బి.బి.యస్.' అని వుంది. అది చూసిన నుమకు నోట మాట రాలేదు.

"అ! చూశావా! ఆవిడ మూడుసార్లు సువ్వడిగినా ఏం చదువుకుందో చెప్పకుండా ఎందుకు మాట మార్చిందో తెలిసిందా? నువ్వు తనకన్న తక్కువ చదివానని బాధ పడతావని. అర్థమవుతుంది గదా! ఇప్పుడు దాన్నిబట్టి ఆవిడ ఎంత సంస్కారవంతురాలో ఆలోచించుకో! ఆ సంస్కారమే కనిపించని అందం. వస్తా!" స్కూటర్ స్టార్ట్ చేశాడు ప్రకాష్. తెల్లమొహం వేసుకుని లోపలికి వచ్చింది నుమ. □